

De anførte Eksempler er formentlig tilstrækkelige til at vise, at den praktiske Sondring i det enkelte Tilfælde mellem Skader forvoldt ved tilsigtet Angreb paa bestemt Maal af særlig krigsmæssig Betydning — hvilke Skader af de paagældende vil forventes anerkendt som henhørende under Ulykkesforsikringsloven — og Skader forvoldt ved Angreb paa Befolkningen som saadan — hvilke efter Direktoratets Skøn ikke kan henføres under Loven — vil være vanskelig at gennemføre. Man tænke til yderligere Illustration paa Sygehuse, der efter Folkeretten ikke maa beskydes, saaledes at man burde kunne gaa ud fra, at en Beskadigelse af disse ikke har været tilsigtet, medens Erfaringen synes at vise, at de faktisk gøres til Genstand for forsætlig Beskydning, saaledes at Virksomheden maa henregnes til de som Følge af Krigsførelsen særligt udsatte.

Er det i Betragtning af de anførte overordentlige Vanskeligheder ved den praktiske Gennemførelse af Sondringen mellem Almenrisiko og arbejdsbestemt Risiko under Krigsførelse i Danmark paa Forhaand ønskeligt at skabe Hjemmel for en *Undtagelse af al fra Krigstilstand i Landet hidrørende Risiko fra Ulykkesforsikringslovens Omraade*, naar man formentlig i endnu højere Grad til samme Resultat, naar man betragter den lovplichtige Ulykkesforsikrings *økonomiske Forudsætninger*. Vel er der i de Betingelser, der er fastsat for Anerkendelsen af et Selskab som berettiget til at tegne Forsikringer i Henhold til Ulykkesforsikringsloven (§ 7) hjemlet Selskaberne Adgang til Forhøjelse af Præmien, naar Risikoen efter Forsikringens Tegning viser sig væsentlig større end forudset. Men dette betyder blot en Overvæltning af Risikoen paa Arbejdsgiverne. Og medens man vel kan erkende, at Følgerne af de med Arbejde forbundne Ulykkestilfælde bør erstattes af Arbejdsgiveren og Risikopræmien indgaa blandt Virksomhedens Driftsudgifter, synes det modsatte at være Tilfældet med den Fare, der hidrører fra en Begivenhed, der rammer hele Samfundet som saadant uden nogen Forbindelse med Arbejdets Art og Arbejdsforholdene i nogen bestemt Virksomhed. Naar dertil kommer, at Fordelingen af Skader bevirket ved Krigsførelsen unddrager sig enhver Beregning, og da Spørgsmaalet om, hvorvidt Skaderne falder under Ulykkesforsikringsloven, efter det foran anførte i høj Grad vil være at besvare ud fra Virksomhedens Karakter som betydningsfuld eller ikke betydningsfuld for Krigsførelsen, maa man i høj Grad være forberedt paa, at de Tilfælde, der begrunder Erstatningskrav, samler sig paa visse Erhverv, hvis Forsikringsudgifter meget let vil blive exorbitante.

Dertil kommer som anført i den vedlagte Skrivelse fra Forsikringsselskaberne, at det har været umuligt at opsamle Reserver med Krigsrisiko for Øje.

Da Rammerne for den lovplichtige Ulykkesforsikring saaledes vil være udsat for at sprænges, dersom Anerkendelse af Tilfældene som erstatningsberettigende finder Sted paa Grundlag af Lovens Ordlyd og hittidig Praksis, og da Anvendelsen heraf paa de egentlige Krigsulykker som ovenfor anført vil være ganske overordentlig vanskelig, maa Direktoratet drage den Slutning, at der bør søges tilvejebragt Lovhjemmel for en Undtagelse af Ulykkestilfælde, der hidrører fra Krigsbegivenheder, saafremt Danmark inddrages i Krig, fra Ulykkesforsikringslovens Omraade. Saa fremt en saadan Bestemmelse vedtages, og man maatte ønske at tilvejebringe en særlig Hjemmel for Ydelse af Erstatning for saadanne egentlige Krigsulykker, vil det formentlig være at overveje, om der ikke bør skabes en samlet Lovgivning om Erstatning for Følger af alle Ulykker, der skyldes den Omstændighed, at Landet er i Krig, hvad enten det drejer sig om Tilfælde, der maatte skønnes at begrunde Krav efter Ulykkesforsikringsloven i dennes nuværende Affattelse, eller om andre Tilfælde — en Sondring, der overfor den store fælles Fare for alle i Samfundet synes tilfældig og lidet adækvat.

Det bemærkes, at der i Sverige under 17. November f. A. er vedtaget en Undtagelseslov som den her foreslaaede, idet Ordlyden af den til Bestemmelserne i den danske Ulykkesforsikringslovs § 3: „Envar arbetare är enligt denna lag försäkrat för skada tillföjd av olycksfall i arbetet“, skønnedes at føre til, at de heromhandlede Ulykkestilfælde under Arbejdet maatte henføres under nævnte Lov. Derimod er Spørgsmaalet om en almindelig Erstatningsordning for Skader bevirket ved Krigsførelse i Landet under Overvejelse i en Kommission.

Hvad angaar det ovenfor antydede Spørgsmaal om særlige Bestemmelser for visse Grupper af tilskadekomne, skal man først bemærke, at Lov af 27. Marts 1934 om Invaliderende m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige i § 34 bestemmer,